

[Arbejdsministeren]

Arbejdsmiljøinstituttet, som hører under Arbejdstilsynet, vil i stigende grad indgå i ramme- eller programforskning, således at væsentlige dele af instituttets forskning kan samordnes i større, længerevarende aktiviteter i samarbejde med andre forskningsinstitutioner. Der er således ikke tale om en ændring af Arbejdsmiljøinstituttets status, men om en mere målrettet og koordineret indsats i forhold til øvrige forskningsaktiviteter på andre institutioner.

Instituttet har i 1992, som det første danske sektorforskningsinstitut, modtaget anerkendelse af et internationalt forskerpanel, der efter en grundig evaluering konkluderer, at instituttet har et forskningsniveau, der er fuldt på højde med internationale krav og normer.

Bedriftssundhedstjenesten, som finansieres af arbejdsgiverne og ledes af parterne i fællesskab, skal i samarbejde med de enkelte virksomheder forebygge arbejdsmiljøskader og fremme de ansattes sikkerhed og sundhed.

De første virksomheder blev tilsluttet BST-ordningen i 1978, og siden er BST blevet udbygget i 5 etaper, så ordningen nu omfatter ca. 25.000 virksomheder og ca. 550.000 ansatte.

Den sjette og hidtil største etape af udbygningen, der omfatter beskæftigede inden for dele af social- og sundhedssektoren og den resterende del af Jern og Metal-området, og som omfatter mere end 300.000 beskæftigede, er netop iværksat.

Efter ordningens første halve snes år var det naturligt at diskutere bedriftssundhedstjenesternes udvikling. På denne baggrund blev der i 1990 nedsat et udvalg under Arbejdsmiljørådet, der har udarbejdet et perspektivoplæg om BST's kvalitative og kvantitative udvikling frem til år 2000.

Udvalget fremsatte i foråret 1991 en række anbefalinger, der sigter på høj effektivitet, høj forebyggelsesgrad og en fortsat udvikling af bedriftssundhedstjenesternes samarbejde med virksomhederne.

Det er målet at gøre BST i stand til at forbedre rådgivningsfunktionen i forhold til virksomhederne. En rådgivning, der skal medvirke til at udbygge og styrke virksomhedernes forebyggende indsats.

Det er regeringens håb, at den enighed og vilje, som arbejdsmarkedets parter har udvist, set i sammenhæng med den fortsatte udbyg-

ning af ordningen, vil styrke bedriftssundhedstjenesten som en central virksomhedsrådgiver og vejleder i arbejdsmiljøspørgsmål frem mod år 2000.

Arbejdsmiljøfondets arbejde vil også i fremtiden være baseret på de 3 kerneydelser, som karakteriserer fondets arbejde, nemlig information, uddannelse og forskning.

I viften af aktører skal også nævnes de *arbejdsmedicinske* klinikker, som i samarbejde med de øvrige aktører på arbejdsmiljøområdet søger at tilvejebringe og udnytte ny viden om sammenhængen mellem miljø, arbejde og sundhed og på denne måde også i fremtiden vil bidrage til forebyggelsen af arbejdsskader.

EF-regulering på arbejdsmiljøområdet

Efter afslutningen på det europæiske arbejdsmiljøår må det konkluderes, at arbejdsmiljøet har opnået en stærk placering i EF.

Denne udvikling accelererede med vedtagelsen af Den Europæiske Fællesakt i 1986 og med vedtagelsen af socialpagten i 1989.

Med Fællesakten introduceredes artiklerne 100a og 118a, som udgør grundlaget for de direktiver, der er vedtaget i de seneste år på arbejdsmiljøområdet.

Artikel 100a-direktiver, eller de såkaldte indre markeds-direktiver, er direktiver, der har som hovedsigte at fjerne handelshindringer, der eksisterer f.eks. i form af landenes forskellige sikkerhedskrav samt godkendelses- og afprøvningsmetoder.

Artikel 118a er hjemmelen for udstedelse af de egentlige arbejdsmiljødirektiver. Direktiver, der har hjemmel i artikel 118a, er minimumsdirektiver, hvilket giver medlemslandene mulighed for at fastholde eller indføre strengere beskyttelsesforanstaltninger.

Den nye hjemmel i artikel 118a til at udstede arbejdsmiljødirektiver blev hurtigt fulgt op af rammedirektivet om sikkerhed og sundhed fra 1989, hvor en række grundprincipper, der skulle gælde for sikkerhed og sundhed på arbejdspladsen, blev knæsat. Til opfølgning af dette direktiv har EF på relativt kort tid vedtaget ganske mange særdirektiver.

Der er tale om direktiver på så væsentlige områder som f.eks. kræftfremkaldende stoffer, håndtering af byrder, brug af arbejdsudstyr, skærmtterminalarbejde og arbejdsstedets indretning.